

пят грешниците, Данте стига до първия кръг, Лимбуса, където се намират умредите некръстени деца и духовете на добрите езичници живяли преди Христа, след Христа, следователно без истинска вяра, напразно жадуващи да видят Бога; в един благороден замък обкръжен с светлина се намират великите хора на древността: бранници, философи, поети. Така срещу подлещите на предверието се противопоставят великите духове, за които мракът е победен от светлината на тяхната слава; Данте, който не е можал да ги спаси за вярата, им отдава почит в своето сърдце на поет, още повече че между тях се намирал и неговият Виргилий

С втория кръг, на чийто вход стои съдията Минос, започват грешниците и мъченията. Разпределителният критерий е даден от аристотеловата "Етика", с нейните три големи отдела, отговарящи на трите най-главни зли наклонности у човека: невъздържаност, ~~буйност~~ насилничество и измамничество; първата от които ~~зависа~~ произлиза от необузданата чувствена алчност, докато за другите две причината е разума, поради което са много по-тежки; и тъй като ~~насилничеството е зло~~ "измамата е зло" ~~зависа~~ присъдо на човека", ~~зависа~~ съдействието на разума в него го прави по-грешно от насилническата буйност. Значи невъздържаните стоят в горните кръгове, от втория до петия. Първи са блудниците, ~~блудниците са в първия кръг~~ повлечени в кръга на ~~една~~ непрестанна буря, както на тоя свят се били оставили на вихъра на страстите, и между тях вървят, вечно свързани в мъката и в любовта, Павел и Франческа; следват лакомците, легнали в калта, бичувани от града и дъжда, а понякога разкъсвани от Цербер, който тук е символ на алчността. Скъперниците и прахосниците, съединени ~~в наказанието си да вършат точно обратното~~ се мъчат в тежък труд, като търкалят тежести в четвъртия кръг и взаимно се ругаят като се срещнат. Гневливците, потопени в ~~калий~~ ^{блатата} на Стикс, се бият и хапят помежду си, като продължават на онзи свят това, което са правили на живот; а ако са ~~били~~ изпадали в люта ярост, сега били забити изцяло в калта, ~~където~~ карали водата да клокочи от жалбите им.

Данте, който в първите кръгове се почувствувал потресен от милост към толкова страдания, а след разказа на Франческа да Рими паднал в несвест, тук става отново гордия средновековен човек, надменния дух, застанал пред лицето на врага си, Филипо Арженти; човешка правда говори през устата на Виргилий, когато той одобрява дръзкия Дантев отговор на надменния Арженти. двамата поети преминават Стикс в лодката на Флегас; ала когато достигат стените на града Дите, откъдето започва долната част на Ада, демоните затварят вратите ~~където~~ пред лицето им, а Фуриите се стараят да накажат чрез Медузата, която вкаменява всеки жив, дръзнал да влезе в тяхното царство. Нуждна е вече небесна помощ, и действително идва един ангел, който с чудотворна пръчица отваря вратата: демонът е победен, пътят е свободен за човека, комуто помага Божиата милост. Отвъд стените се намира шестия кръг, който не е още този на насилниците; както Лимбуса предхожда кръговете на невъздържанието, така и кръговете на насилниците и из